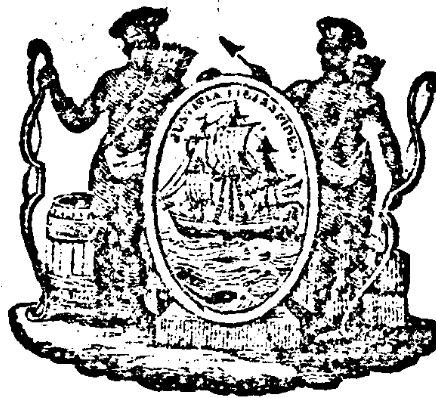
N°. 50. A°. 1840.

ZATURDAG, den 20sten JUNIJ.

Nieuwe Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 16 Junij 1840.*

Van wege Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht, Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden:

1°. Aan de Slavin *Dorothea* en hare Kinderen *Venus*, *Coba*, *Jan*, *Meintje*, *Martha*, *Francina*, *Carolina* en *Rebecca;* toebehoord hebbende aan den Boedel van wijlen AVANTUUR van WINDHORST.

2°. Aan de Slaven *Charles* en *Charles;* de eerste aan J. P. C. VAN DE LANDE, en de tweede aan denzelven en zijne Huisvrouw C F. BRANDON in eigendom toebehoord hebbende.

3°. Aan de Slavin *Hendrika;* toebehoord hebbende aan den Boedel van wijlen C. F. van EMBRICQS.

4°. Aan den Slaaf *Jacques;* toebehoord hebbende aan A. J. S. WOLFF. — En

5°. Aan de Slavin *Martina* en haar Kind *Johanna Christina;* welker toebehoord hebbende aan de Wed. MIDDENDORP geboren VOGT, en laatstelijk gestaan hebbende onder Straatvoogdij van JOSEPH SOLIS; en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

1°. DOROTHEA MUNTSLAG.
ANNA CHRISTINA MUNTSLAG.
JACOBA MUNTSLAG.
JAN GERHARD SIMON MUNTSLAG.
WILHELMINA MUNTSLAG.
FRANCINA ADOLPHINA MUNTSLAG.
MARTHA ANTOINETTE MUNTSLAG.
CAROLINA MUNTSLAG. — En
MARIA HERMINA MUNTSLAG.

2°. CHARLES JOHAN VAN DE LANDE.
CHARLES SALOMON OLDENSTAM.

3°. HENDRIKA AMELIA TAK.

4°. JACQUES JACOBUS BLAD.

5°. CATHARINA MARTINA BLOESEM. — En
JOHANNA CHRISTINA BLOESEM.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, *den 18 Junij 1840.*

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: MOZES MEIJER DE HART JUNIOR en CAROLINA PETRONELLA van DE HART; beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Buitenlandsche Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 21 April.

Wij zijn van goederhand onderrigt, dat er onder eenige achtingswaardige, weldenkende en vermogende inwoners der hoofdstad ernstig spraak is geweest, over het indienen van een eerbiedig adres aan de vergadering der Staten Generaal, om H. E. M. te smeeken voortdurend standvastig te blijven volharden bij hunne pogingen ter verkrijging van openbaarheid, orde en eenvoudigheid in ons finantiewezen, en te blijven vasthouden aan den wensch om stellige waarborgen voor de toekomst daaromtrent evenzeer als omtrent het grondwettig gedrag onzer staatsdienaren, te bekomen. Er is echter besloten om voor alsnog geen zoodanig adres aan te bieden of de aanbieding daarvan bij anderen te provoceeren; men is tot dat besluit gekomen deels door het verlangen van eenige om het middel van petitien niet dan in den hoogsten nood bij de hand te nemen; deels door de bij allen bestaande overtuiging, dat onze vertegenwoordigers geen spoorslag behoefden om met bedaarde standvastigheid het eindelijk door hen ingetreden spoor te blijven bewandelen. Het vaderland, de koning, en de zelfstandigheid hunner eigene vergadering waren, zoo zeide men in deze bijeenkomst, aan onze vertegenwoordigers reeds voldoende aanbevolen geworden; men vertrouwde blindelings in de kracht van zoo gewigtige drijfveren.

— Men leest in de *Staats-Courant:* »Door Z. M. den Koning is aan de Hollandsche IJzeren Spoorweg-Maatschappij te Amsterdam, onder nader te bepalen voorwaarden, concessie verleend tot verlenging van den bestaanden spoorweg van Amsterdam naar Haarlem, tot aan Rotterdam, en wel langs of over Leyden, 's Gravenhage en Delft."

— Men meldt uit de Helder het navolgende ongeluk: — Dingsdag ll. hadden eenige militairen gevangenen voor de strafdivisie te Kijkduin getransporteerd. Na volbragt transport werden zij bij de burgers te Willemsoord ingekwartierd. De knecht van het visiteursvaartuig had mede zoodanig militair bij deszelfs afwezigheid ter huisvesting bekomen, bespeurende hij zulks bij zijne tehuiskomst, daar er een geweer in den hoek van het vertrek stond, in hetwelk tegenwoordig waren zijne vrouw en een vriend des huizes, schilder van beroep. De te huis komende neemt het geweer op, na zich overtuigd te hebben, dat er geen kruid op de pan lag, zegt tegen zijnen vriend den schilder: »wil ik u eens de beenen stuk schieten," en legt werkelijk aan., haalt den haan over, en zet met een weder het geweer op den grond, neemt hetzelve weder op, spant op nieuw den haan, en zegt tegen zijne vrouw: »u zal ik beter raken," legt aan, zijne vrouw hem toevoegende, met een eenigzins afgewend gezigt, »doe dat niet, ik houd daar niet van," haalt den haan over, het geweer gaat af, en schiet het hoofd van de vrouw letterlijk aan morselen; de wanhopige man vliegt de deur uit, wil zich zelf van het leven berooven, maar wordt gegrepen, en is tot heden, naar men zegt, nog niet bij zijne kennis.

BELGIE.

BRUSSEL, 27 April.

De generaal van der Smissen verklaart in de memorie, welke hij bij de Belgische Gedeputeerden heeft ingeleverd, dat het doel van den Belgischen opstand nimmer is geweest, om zich geheel van Nederland af te scheiden, maar om een afzonderlijk administratief beheer te bewerken, en dat in 1831, nadat al de aangewende pogingen, om zich, of met Frankrijk te vereenigen, of zich aan Duitschland aan te sluiten, mislukt waren, een ieder overtuigd was; dat Belgie niet op zich zelf konde bestaan, en dat het belang des lands vorderde, dat er maatregelen werden genomen, om het eigenlijke doel van den opstand te bereiken; — dat het onnoodig is, de personen op te geven, die met hem daartoe hebben willen medewerken, maar dat het genoegzaam is, den naam van den overleden Regent, den heer de Surlet, te noemen, als een der genen, die daartoe genegen zijn geweest, — dat, uit welk oogpunt men thans de zaken moge beschouwen, geen weldenkende hem, die ten deze ter goeder trouw heeft gehandeld, als een verrader en een oneerlijk man zal willen doen voorkomen, te minder, daar, indien dit ontwerp tot stand was gebragt, Belgie niet tot den tegenwoordigen treurigen toestand van onzijdigheid zoude zijn gekomen en genoodzaakt zoude zijn geworden, een deel van Limburg en Luxemburg af te staan.

De revolutionairen betoonen zich ten hoogste verbolgen over dit adres; — zij beschouwen het als eene verguizing van de omwenteling, en willen, dat de steller als verrader des vaderlands zal worden vervolgd.

Anderen verzekeren, dat de heer van der Smissen is verzocht geworden, den titel van generaal af te leggen, om voor dadelijke vervolging te worden gevrijwaard.

— Eindelijk hebben wij een ministerie, en de *Moniteur* van heden bevat de koninklijke besluiten tot benoeming der nieuwe ministers. Hetzelve is zamengesteld als volgt: de HH. Lebeau, buitenl. zaken; Leclercq, justitie; Liedts, binnenl. zaken; Rogier, openbare werken; Buzen, oorlog; en Mercier, financien.

Algemeen beschouwt men dit kabinet, hetwelk men met den naam van Paaschministerie bestempelt, als slechts van korten duur te zullen zijn. De zoogenaamde Katholijke partij is daarin niet opgenomen, en voor geen ministerie is eenige kans van duurzaamheid, wanneer deze partij in massa hetzelve meent te moeten bestrijden.

— De *Indépendant* behelst eene korte levensbeschrijving van de leden des tegenwoordigen kabinets. Drie van hen, de Heeren Lebeau, Rogier en Liedts zijn sedert 1831 zonder tusschenpoozing leden van de kamer geweest; zij hebben ook in het congres zitting gehad gedurende deszelfs ganschen duur, en in Belgie zijn weinige mannen, wier staatkundige en administratieve loopbaan opmerkelijker is geweest, dan die van de beide eerstgenoemden.

Op 15 Oct. 1830 werd de Heer Lebeau, bij de herstelling van het Luiksche hof van appel, door het provinsionele gouvernement tot eersten adv.-gen. benoemd. Op 27 Maart 1831 werd hij minister van buitenl. zaken, in de plaats van den Heer van de Weyer, die naar Londen werd gezonden. Hij vervulde dit ambt tot 21 Julij, als

wanneer hij zijn ontslag nam. Op 1 Augustus 1831, kwam hij weder aan het hof van appel te Luik, en op 4 Oct. 1832 nam hij zijne plaats onder de raadsheeren van het hof van appel. Op den 20sten dierzelfde maand werd hij andermaal in het ministerie opgenomen, en wel als minister van justitie. Op 4 Augustus 1834 verwijderde hij zich en trad de heer Ernst in zijne plaats op. Vervolgens werd hij op 21 Sept. van datzelfde jaar benoemd tot gouverneur van de provincie Namen, welken post hij tot 5 April 1840 bekleedde.

De Heer Rogier werd, als lid van het provisioneele gouvernement, welks werkzaamheden eerst op 25 Febr. 1831 ophielden, op 4 Junij van datzelfde jaar tot gouverneur van de provincie Antwerpen benoemd. Op 21 Oct. 1832 nam hij het portefeuille van binnenl. zaken op zich, doch bood op 4 Aug. 1834 te gelijk met den Heer Lebeau zijn ontslag aan, en nam op 21 Sept. van datzelfde jaar zijne vroegere betrekking van gouverneur van Antwerpen wederom op zich.

De Heer Liedts werd op 1 Oct. 1830, toenmaals advokaat zijnde, benoemd tot procureur des Konings, bij de regtbank te Oudenaerde en later bij de regtbank te Gent. Sedert was hij president van de regtbank te Antwerpen, waar hij zich nog bevindt. Vroeger was hij genoegzaam vaste secretaris bij het kongres en sints drie jaren questor in de kamer.

De Heer Mercier, hoewel nog jong zijnde, is desniettemin een van de oudste ambtenaren bij het departement van financien, tot welks herstelling hij in 1830 veel bijdroeg, en hetwelk hij in al deszelfs deelen naauwkeurig kende.

De generaal Buzen werd in het jaar 1831, toen hij nog kolonel was, bekleed met het militaire beheer van Luxemburg, en later met dat van Antwerpen; in 1833 werd hij brigade-generaal, in 1834 tot militairen gouverneur van Brussel en in 1835 tot militairen gouverneur der provincie benoemd.

GROOT-BRITTANNÏE.

LONDEN, 20 April.

Het bevel in rade omtrent China, waarvan dezer dagen in het parlement sprake is geweest, is van den 3den April gedagteekend en luidt aldus: Hare Maj. in overweging hebbende genomen de beleedigende handelingen, welke zekere dienaren des Keizers van China voor eenigen tijd tegen beambten en onderdanen van H. M. hebben gepleegd, en H. M. bevelen hebbende gegeven dat voldoening en schadevergoeding deswege aan het Chinesche bewind zal worden gevraagd, en vermits het doelmatig is, ten einde zoodanige voldoening en schadevergoeding te verkrijgen, dat schepen en vaartuigen met derzelver ladingen, toebehoorende aan den Keizer van China en aan deszelfs onderdanen, zullen worden aangehouden en in bewaring gesteld; en dat, ingeval de bedoelde voldoening en schadevergoeding door het Chinesche bewind mogt worden geweigerd, de schepen, vaartuigen en ladingen, die alzoo zijn of later zullen worden aangehouden, zullen worden verbeurd verklaard en verkocht, en dat de opbrengst daarvan op zoodanige wijs zal worden aangewend als Hare Majesteit zal goedvinden te bevelen: zoo heeft het Harer Majesteit behaagd, door en op den voorslag van Haren geheimen raad te gelasten, gelijk zij gelast bij deze: dat de bevelhebbers van Hr. Mjs. schepen van oorlog zullen hebben aan te houden en binnen de havens te brengen alle schepen, vaartuigen en goederen, behoorende aan den Keizer van China of deszelfs onderdanen, of aan personen, wonende in landen, oorden of bezittingen van China; en bijaldien de hierboven bedoelde voldoening en schadevergoeding door het Chinesche bewind mogten worden geweigerd, die schepen, enz., over te geven ter beoordeeling aan een der admiraliteits-hoven, op Harer Mjs. grondgebied. Ten dien einde zal Hr. Ms. adv.-generaal mitsgaders de adv. der admiraliteit onmiddellijk eene commissie aan H. M. voordragen met last aan de commissarissen tot uitoefening van de bediening van Lord Opperadmiraal en ten einde het hooge admiraliteits hof van Groot-Britt., als ook de onderscheidene admiraliteits hoven op Hr. Ms. bezittingen kennis te doen nemen van en naar regten te doen procederen, omtrent alle aanhoudingen, inbeslagnemingen, prijzen en represailles, van alle schepen, vaartuigen en goederen, die zijn of zullen worden genomen; en te hooren en te beslissen daar over, ingevolge admiraliteits costuum en het volkenregt, ten einde te regten over en te veroordeelen al zoodanige schepen, vaartuigen en goederen, als zullen toebehooren aan China, aan onderdanen van den Keizer van China of aan eenige andere personen, wonende in deszelfs landen, bezittingen of gebied. Hare Majesteit gelast verder dat zoodanige volmagten en bepalingen in de lastbrieven ten deze zullen worden gesteld als gebruikelijk en met vroegere soortgelijke gevallen overeenkomstig zijn; dat tevens gereed gemaakt en H. M. onderworpen zouden worden zoodanige voorschriften als geschikt zullen worden geoordeeld om aan de admiraliteits-hoven in Hr. Ms. vreemde gouvernementen en volkplantingen tot rigtsnoer te worden gezonden en de bovenbedoelde Commissarissen zijn met de zorg daarvoor belast.

— Brieven uit Montevideo verhalen eenen verschrikkelijken moord, op last van den generaal Rico, opperbevelhebber der revolutionaire armee, aan den Heer Prescott, een geboren Amerikaan, op 16 Nov. gepleegd, onder voorwendsel, dat Prescott een spion was van den generaal Rosas, gouverneur van Buenos-Ayres. Een rapport van den Amerikaanschen konsul van Buenos-Ayres aan den Amerikaanschen konsul van Montevideo, zegt dat deze daad eene der beleedigendste en gruwelijkste moorden is, welke door eene beschaafde natie kan worden begaan, de konsul voegt er bij, dat hij het gouvernement van Buenos-Ayres heeft gesommeerd de schuldigen te doen arresteren en het gezin des slagtoffers in bescherming te nemen, onder bedreiging van in het tegenovergestelde geval de ondersteuning van het eskader der Vereenigde Staten te zullen inroepen, aangezien hij deze zaak als eene van het hoogste aanbelang beschouwt voor de vreemdelingen, welke in die oorden zijn gevestigd, en zulks te meer, uit hoofde dat de groote afstand, die hen van hun vaderland houdt verwijderd, de aan alle konsuls opgelegde verpligting, om hunne landgenooten tegen de beleedigingen der inlanders te beschermen, nog duurder en heiliger maakt.

— De *Globe*, een ministerieel blad, kondigt aan, dat de koningin zich in gezegenden toestand bevindt. Dit gerucht schijnt bevestiging te erlangen door de omstandigheid, dat de koningin zich sedert eenigen tijd van haar geliefkoosd vermaak, het paardrijden, onthoudt.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, 4 April.

In de Moscousche bladen van den 19 Maart las men het volgende:

» De heer Kachentoff, eigenaar van een uitgestrekt domein, nabij het dorp Witowska in den omtrek van Moscou gelegen, heeft bij het omgraven van een zijner landen eenige tonnetjes gevonden, waarin zich eene som van 600 000 roebels (omtrent 2,400,000 guldens) gemunt geld uit den tijd van Iwan IV bevond. Zich naar de wet gedragende, die al hetgeen op zekere diepte in den grond gevonden wordt, staatseigendom verklaart, heeft de heer Kachentoff, den gevonden schat terstond naar St. Petersburg gebragt en ter beschikking van het gouvernement gesteld. Het gouvernement echter, heeft, naar deszelfs reeds sedert lang aangenomen beginsel, den vinder vergund den geheelen schat te behouden, en slechts één stuk van ieder der gevonden muntsoorten voor zich verlangd, om in het keizerlijk kabinet van gedenkpenningen te St. Petersburg bewaard te worden. Men verliest zich in gissingen, omtrent den oorsprong van dezen gevonden schat, sommige lieden gelooven dat zij op de tegenwoordige plaats in der tijd door Mazeppa en zijne ongelukkige lotgenooten begraven is geworden.

ADVERTENTIËN.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 16den dezer, het Schip *Clasina Adriana*, Kapt. S. Nielsen, van Amsterdam, hebbende 40 dagen reis; Passagiers: de Heeren G. C. Hampe, J. W. L. Kramer, H. Goudman, A. Leeuw, P. J. Sleumer, Jan A. Baalde en Joseph Hansel (genaamd Georg te Mainz.)

UITGEKLAARD.

Den 15den dezer, de Nd. Am. Brik *Favorite*, Kapt. J. Rowe, naar Boston; lading: 179 vaten Melassie.

Den 17den, de Nd. Am. Brik *Salem*, Kapt. E. Upton, naar Salem; lading: 227 vaten Melassie.

(In het Neder-District Nickerie.)

Den 21sten Mei, de Nd. Am. Brik *Mary Chilton*, Kapt. J. Pierce Jr., naar Pleymouth; lading: 105 vaten Melassie.

Te Paramaribo, ter Boekdrukkerij van BOON & Co.